

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő	Pest, auguszt 8. 1869. 31. szám.	Gyüjtőknek ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva

Egy igazságtalan fermán

az igazságügyminisztertől.

„Magyar kir. igazságügyminiszterium 10885. *sz.* |*pm.* 1869.

Folyó hó 12-*én* 1551. *sz. a. kelt fölterjesztésére vonatkozólag felhivatik nagyságod, hogy Mészáros Károly, sajtóvétség miatt elitélt foglyot a váczi államfogházba haladék nélkül szállitassa el, s a nevezett ellen hozott itéletnek hiteles másolatát a mondott fogház igazgatóságának egyidejüleg küldje meg.*

Utasittatott ezuttal a fogház igazgatósága, hogy azon idöben, midön a Mészáros Károly ellen ujonnan inditott bünvádi per, itteni személyes jelenlétét megkivánná, öt Nagyságod felszólítására ideszállitassa, ezen alkalomra azonban az uti költségek Nagyságod által elölegezendök. —

Kelt Pesten 1869. *évi Julius* 17-*én az igazságügyminiszter rendeletéből, Szabó Miklós m. p.*

A m. kir. ügyek igazgatója ö Nagyságának Pesten. —

Másolat hiteleül — Pesten, 1869. *augusztus* 5-*én. Csernek Károly, kiadó.*

No Matyi! most már csak pakolj ám szaporán, haladék nélkül.

Nincs pardon, kegyelem, gratia, ha nem mégy, hát visznek haladék nélkül.

Thaisz főkapitánytól bizony még az a bolond stikli is kitelik, hogy telegrafon küld el Váczra, mint az egyszeri debreczeni czizmadia a fejelés csizmát katonafiának Taliánországba

Szja ezek a jó urak a haladás emberei ha valamit szegény Ludas Matyi kárára kell tenni: megteszik haladék nélkül.

A törvény, vagy is az igazságügyminiszter ur által kibocsátott rendszabály ugyan azt rendeli, hogy a sajtóvétségért elitélttel tudatni kell a napot, melyen az magát jelenteni tartozik a fogházigazgatónál.

Majd bizony! Ludas Matyira alkalmazzák a törvényes szabályt. Ludas Matyi kivétel, neki nem menni, hanem őt vinni kell haladék nélkül.

Ez előtt vagy öt hónappal komoly csuzos bajban szenvedtem, alig tudtam tollat fogni a kezemben, barátaim, ismerőseim, doktorom gőzfürdőt ajánltak.

Gőzfürdőt! de ezt az igazságügyminisztertől kell kérni . . .

Még pedig haladék nélkül mondá az orvos.

Hasztalan kérem, nem adja meg

Orvosom rám nézett . . mintha mondta volna . . hát mire való az orvosi bizonyitvány?

Nagy megerőltetésembe került, hogy megirtam a kérvényt.

A kérvényhez csatolt orvosi bizonyitványban, melyet két pestvárosi főorvos állitott ki, jelezve volt kórállapotom, megemlitve hogy mulhatatlanul szükséges a fürdő tartós használata, s nehogy a kóranyag veszélyessé váljék, kivánatos az engedély megadása haladék nélkül.

Azóta öt hó mult el, derék orvosom már legalább is ötször gyógyitott ki szerencsésen csuzból, ideg- és epe lázból, hanem az igazságügyminiszteriumhoz beadott kérvényemnek bizony se hire se hamva, talán felapritották fidibusznak?

Bezzeg ezt nem végezte el az igazságügyminiszter haladék nélkül, mert javamra vált volna.

Hanem a mi káromra válik, azt ad majorem gloriam delegationis . . . elvégezteti haladék nélkül.

Szegény szánandó miniszter! ki az ily kicsinyes secaturákban nagy . . de a humanitásban törpe vagy!

Hogy könnyittse meg a nemesis az ily igazságszolgáltatónak ágya szalmáját. . . haladék-nélkül.

Ludas Matyi.

Üdvözlővers
a kinevezendő Horváth-huszárok elébe. *)

Ach Willkommen! Szervus Nazdrave!
Pompás fiuk megjöttetek?
Azt gondoltuk mi, hatvanegyben
Végkép megválunk tőletek!

„No ja! ja! das heist dumme Rede!
Wir haben den damals gewust:
Hogy mi fogjuk még ti nálatok
Igazgatni a Gericht — just.“ —

De ily hamar hogy jöttök ide?
Hogy jöttök ily váratlanul?
Nem tartott vissza szép hazátok
Brün, Prag, Wien Csasz- és Bunczlau?

„No! die sein nicht g'scheiter geworden
Den halt ich für ein gross: ia..!
Ki e Regelt nem tartja mindig
Ubi bene, ibi patria!“

De hát mondjátok meg jó fiuk!
Mit miveltetek ti otthon?
Hogy most e gyönyörü korszakban
Rátok lesz bizva ez a hon!

Te Riedesel! hogy éltél otthon?
„Ich hab' mein Penzion gehabt,
Und in ein Fabrik gearbeitet
Alle Tag bis sieben und acht.“

Hát te jó Slimák! hogy s mint voltál?
„No! so langsam so stad und stad..
Ieh hab' g'wust dass Horváth excellenz
Nekünk hivatalt még itt ad.“

---

*) Mutatványul az 1870. évi Ludas Matyi humoristicus képes nagy naptárából, a naptárban persze sok képekkel illustrálva.

Hát ti: Hudoba! Prezdlák! Trsztka!
Hengelmüller! Kossalkó! Hecht?
„Zwei war Kellner, und drei Tischlerg'sell
Und ein wiederum Hausknecht.“

És ti Maxenpfutsch! Mayer! Erger!
Hubák! Sloboda! és Kutzki?
„Die waren marqueur auf ein Schiff
Ich: Leibdiener beim Herrn Pulszky.“

O be örülünk látástokon!
Mondjátok meg mik lesztek hát?
Mert azok lenni csak nem fogtok
A mik voltatok oda át?

Te Strietzelmajer! mond mi leszesz?
„No! was ich war: ein Stuhlrichter!“
Hansjörgel?: „Vorstand“, Struczl?: „Agent“,
Zang? bureauchef, „Adjunkt“: Kittler:

„So werden mir euch schön umarmen
Gehts nur zu Haus von Landtag..
Wir werden alles, ihr werdet nicht,
Wie versprochen hat uns Horváth.“

EREDETI LEVELEK.

XX.

Karakán Marczi Bécsben.

Matyi komám!

Na pajtás az árgyélussát ott vagyok most megint, a hún a ímetnek a fiszke van.... Bétsbe. —

Bámúlok is etsém úgy, hogy ha napszámba csinálnám másnak, hát még akkor sem cselekedném hüsígesebben.

Hjajj etsém még csak most látok itt sok feki czifra históriját.

Megfordultam etsém ott is, a hun a császár, meg a király terem. — Benne vótam a kellő középin abba a rezedentiába, a mékbe maga a császár szokott egy ingbe gatyába járni reggelenkint; — láttam Márja Trézsiát is, de csak úgy lepingálva, éhjnye Matyi beh kedvemre való derík egy szip asszonyi állat vót mikor ilt az arkangyalát, mer elhidd pajtás! hogy ha olyan asszony riszálná írtem a szoknyáját, — hát majd tudnám én hogy mit kék vélle tenni. — Olyan piros mint a rózsa. neki termett minden része bokáig, — oszt úgy nizett rám, hogy minden vír felbúzgott bennem, de nem is niztem rá sokáig mer hát eszembe jutott az a paraszt példa, a mékbe azt mondják, hogy a disznó is makkal álmodik.

Hanem most tudom én ám pajtás! hogy hova hordják azt a tenger sok aranyat? hát abba a palotába a falra, a mékbe a császár lakik, ájnye etsém! beh rímsiges sok arany van ott abba a palotába, hisz egy vármegye házánál nincs anyi vas, mint a mennyi arany csak a falon van itt felpingálva, — peig hát jobb vóna ha abból csinálnák a banknótát. — Ott beszillte egy úr, hogy hát egyszer herczeg Eszterházi téns uram elhitta magához Márja Trézsia császár téns asszonyomat a palotájába, csak úgy tanyázgatni egymással, oszt a mint bementek a derága gyönyörüsíges rezedentiába, hát aszongya Márja Trézsia hogy hát hallja kigyelmed herczegsíge — még ugyan császári palotája van ám kigyelmednek az árgyélussát; — ükeme meg azt mondta rá, hogy a bion galambom felsiges asszonysága, de bezzeg császári adósság is van ám rajta a ki felmarkolta a nyüstyit. — Hát elhidd komám! hogy a mint ezt hallottam rögtönösön eszembe jutott, hogy bion ere a derága aranyos palotára is rá illene az a példa; — na de hát tudod etsém vót ám annyi eszem, hogy nem szólltam rúlla senkinek sem, neked is csak úgy baráttságbúl mondom, hanem oszt odébb ne add a szót, mer még meg ebrehendálna írte valami czifra mondéros jószág.

Osztéglen az itt a legfurcsább ebbe a Bétsbe, hogy hát a mint az ember be megy a városba, hát mingy elő áll a fináncz, — körül szagolja tapogatja az embert, — még az én szüröm ujját is megkotorászta.. hejj etsém de szerettem vóna ugy futtába tanú nélkül kípen törülni; de hát igy gondolatba nem ír az egy hajító fát sem, peig a tisztelendő uraimik azt mondják, hogy a gondolat egy a cselekedettel: peig poróbálná csak a gazdasszonyát gondolatba.. ho hó! etsém majd el is felejtkezem, hogy neked irok, bion még bolond

A XIX-ik század

Főtisztelendő pater Makutyi kanonok

a ki magának szüzet kiván áldozatul.

fűvel kitennéd a Ludas Matyiba, oszt majd lehetne írte mit hallani.

Itt mán Bétsbe el van határozva hogy az anyácza kisasszonyok fírhez mehetnek, hanem csupán baráthoz meg paphoz, de hát ezek a fekete reverendás kisasszonyok katonához szeretnének menni; már hiszen mi van benne igaz nem tom, hanem azt állitotta egy nímet előttem erőssen, vagy engem bolonditott el vélle, mer hát tudod pajtás, nagy makher a nímet.

Láttam azt is a hún Lator gyenyerálist fel akasztották, — felsóhajtottam osztán hogy mír ollyan igazságtalan a sors — hogyha az egyiket riszelteti valami illyenbe, mán a többitül minek tagadja meg? — — Na de pajtás azt mondom én Bétsre, hogy hát szíp, szíp, ez a Béts erőssen, de bion szeginy embernek derága egye meg a feki. —

Többet most nem irok, mert igyekszem haza felé, mert bion rígen elkerültem már onnan hazúlról. — Isten áldjon meg ídes komám! ha Pestet utba ejthetem, meglátogatlak ott a dutyiban.

Karakán Marci,
gulyás bojtár.

minotaurusai.

Vitéz Trittyentroty generális

ki bizonyosan kalánnal eszi a milliókat, mert mentül többet megemészt, annál többet kiván közösügyi áldozatul.

Fricskák.

Mielőtt az országgyülés eloszlott Horvát miniszter sok kérdésre megfelelt. Hanem Kiss Jánosnak azon kérdésére hogy adjon számot Böszörményi lelkéről, — adós maradt.

No majd megfelel ő helyette a Borsszemjankó!

Veszprém megye bizottmánya egyhangulag elhatározta Horvát Bódi miniszternek az Irányi ügyben a bizalmi szavazatot.

De hát hogy lehet az, hogy abban a jó baloldali megyében a minisztert vigasztalgatják egyhangulag?

Hát csak ugy, hogy mikor a gyülés eloszlik, együtt marad még 17 darab kinevezendő biró és Eötvös öcsér'k előrukkol az inditvánnyal, Kőrösi sógor meg elő áll a már zsebbében levő kész fölirattal s alá irják a vármegye nevében.

Csakhogy nem bolond ám a vármegye! hogy ezért egy kissé megne kuszálja azokat a fölirat gyár-ogatókat! csak várjuk a vásárt a napjára.

Vajszlón D. szolgabirót feltüggesztették de nem a fára . . hanem csak hivatalától!

Geld regirt die Welt. Ezt igy forditja bizonyos államtitkár ur, hogy: egye meg a macska a hazafiságot, meg a hivatal szentségét, de már hiába csak hasznosabb annál 40000 ft. kivált midőn ugy balkéz felöl akad.

A veszprém városi jobboldali urak és nők, az ő lelki atyáikkal egyetemben, Veszprém városa erdejében májálist tartván: — a méltsámok, nagysámak, tisztelendő, s nem tisztelendő urak, ez alkalommal egyetemben — egytől egyig — mind meg . . . koszosodtak.

A megkoszosodást onnan magyarázzák, hogy a felütött tánczhelyen — marha s disznó delelö levén, — az erős por, kivált a méltsámék és nagysámék megszált test részöket rútúl megmarta.

Lám! ha a megkoszosodott kompánia egy keveset balra tartott volna, nem érte volna őket ezen czifra betegség.

A Rátóti „kakiak" hajdan a bikát huzták föl a torony tetejére, hogy az ott nött füvet mint közvagyont meglegelje; most meg a szolgabiró f ü g g e s z t e t t e föl a kaki uraimékat, mert egy jámbor halandót szörnyen öszszo találtak verni és kovácscsal forrasztatták rá a vasat.

Hanem a veszprémi jobboldal viszszaállitotta őket, hogy csak folytassák a kinzást, mert hát követválasztáskor szükség lesz ám még ezen jobboldali tudományra!

A régi török uralom idejéből egy levél,

mely nagyon hasonlit a mostani alkotmányos uralomhoz.

My Acheim bodai passa parancsolyuk ty nektek, kyk az vármegyéknek székheyn ültökh, hodj ezen my pötschéthös lewelünk wétele vtán következöleg tsellekedgyetek:

1. *Mynekotánna az magas diván tanáts az ty haszontalan wármegiéteketh eltörlötte wolna, ty többet ne merészelyetekh szogabirokat és viczeispanokath valoszthaní, hanem bewarwan az my magas rendheletünket az my kynevezett csauszaynknakh és beglerbegheynknek adjatok át myndent, és penighlen*

2. *Át adjatokh az pandurokat, hodj schemynémü fegiwer ty nálatok ne talaltosson.*

3. *Át adjatokh az phénzt, mynd mynd a my nalatok van, mert thodjátok megh, hodj ha az ty nektek sok ys, my nekünk penyglen keves.*

4. *Átagyjatok a törvynszéket, majd My szabonk nektek ezután igazságot réfszamra csak győzzetek kyallny.*

5. *Át adjatok mynden neven nevezendő bylogot majd megstemplérozunk my ezután tyteket csak birjatok.*

Ezen my kemény és mörges pötschetes parantsolatonkhat penigh mynd egy bötüyg megh tartsatok és a My khiküldött csauszaynknakh és beglerbegeinknek menten engedgyetekh, nem kerülcén el kwlömben a keserves karóba huzatást.

Kelt a my székhelwnkön Boda várában.

Akheym passa m. p.

Memento

Borsszem Jankónak.

Midőn nem rég ugy reszketél
Mint fának levele,
Féltedben, hogy elsodor a
Boszszú forgószele.

Midőn ama szép jelző szó —
Füledbe dördült „kuss",
Alig vártad a perczet; — hogy
Debreczenből elfuss.

Akkor magad bünbánólag
Oly szépen megadtad,
Vagy tán mint taposott féreg
Csalfán eltagadtad.

Akkor — nemde felfogadtad,
Leendesz jobbacska,
Törlözkedtél mindenkihez
Mind a ravasz macska.

Emlékezz a multra — viszsza,
Ne feledd egészen,
Bölcs Salamon mondja: „mi volt"
Ezután is lészen.

Papirrágó.

Szemelvények a sz . . . plébánus predikátióiból.

Egy elvbarát szeretetfillért gyüjtött a rám rótt 600 ft pénzbirság fedezéséhez s a gyüjtöiv, hogy hogy . . . nem, de a sz . . . i plébánushoz is eltévedt. A rákövetkező vasárnap aztán a szent

atya következő épületes igéket hangoztatá a szószékről, Ludas Matyi dicsőségére, szóról szóra:

„Sajnálkozva olvastam tegnap egy vétkes ember számára egy vétkes ember által kibocsájtott vétkes gyüjtő iven egynéhány vétkes ember nevét; kik elhagyták magukat ámitani, és adakoztak, de nem tudták hogy ki számára. Nem tudták, hogy annak a számára adakoztak, a ki a mi egyedül üdvözitő vallásunk gyalázásaért van bebörtönözve, s nem gondolták meg azt, hogy isten által megbocsájthatatlan vétket követtek el akkor a midőn azt tették. Sokkal jobb lett volna kedves hiveim azt péterfillérekbe a szentséges római pápa aranymiséjekor feláldozni, abba én is jó példával jártam volna elő, de nem ilyen vétkes czélra. Mondhatom, hogy mindazok a kik adakoztak ... a gyüjtővel együtt elkárhoztak örökre; — hanem mondja meg gyüjtő Ludas Matyinak, hogy huzza vissza szavát, azonnal 20 forintot irok alá."

Már hiszen tisztelendő páter predikáljon kelmed akármicsoda bolondot nyájának, hanem ne hazudozzék, majd megmondom mit csináljon a khatedrájának, mert Ludas Matyi soha senki vallását se gyalázta és igy nem is azért van bebörtönözve, hanem igen is üldözi és nevettségessé teszi az oly bigott reverendákat, kik elég buták kárhozatot kiabálni hiveikre a jótékonyság és szeretet gyakorlásáért.

Egy más alkalommal ugyan ez a tisztelendő atya a husvéti gyónás után, a midőn már a leányok titkait birta; ugyan csak a szószékről ily kenetteljesen hirdette a szent igéket:

„Sajnálkozva kell tapasztalnom, miszerint most szüzlányok nincsenek, mert a mostani leányok egy érczgyürüért, egy fonat pántlika, vagy egy selyem kendőért oda dobják minden szüzességöket és ezek meg a kupeziherók ... (itt a legénységre mutatott ő tisztelendősége) .. mind elveszik."

Most aztán ha valamely leánynak a szüzessége férjhez menetele alkalmával szóba jön a házasulandók és násznagyok közt szóbeszéddé vált: hiszen majd megkérdezzük a tisztelendő plebánus urat, ha szüz-e még Sára vagy Panna?

Szent labdacsok.

A pápai kormány közelebb egy rendeletet adott ki, melyben „meghagyatik" az orvosoknak, hogy betegeiket kényszeritsék a gyónásra; a kik pedig gyónni nem akarnak .. azokra vessenek keresztet ... az az hagyják segély nélkül a szenvedőket.

A szeretet nagy munkáját ugyancsak szeretet nélkül gyakorolja hát a szent kormány?

Az idegen zsoldosokat pedig ugy akarja üdvöziteni ő szentsége, hogy keményen megböjtölteti őket.

Igy aztán némelyik megunja a szent koplalást és ... végkép bucsut vesz a regementtől.

Hanem a kit aztán elcsipnek, arra olyan penitentiát szabnak, hogy hóttig megemlegeti.

Ezek a penitentiák ilyenformák:

A hol elfogják, ott puskatussal felholtra verik.

Azután a szent kaszárnyában lekötözik egy deresre s egy oly korbácscsal, mely három napig szentelt sósvizben ázik, minden katona egyet vág reá.

A ki ily istenes penitentiába se hal bele, azt 12 órára guzsba csavarják.

Ha még ezt is kiállja, akkor nehány évi sánczmunkára küldik kereszt vasban.

Krisztus! egykor ezt mondá: „az én terhem könyü, az én igám gyönyörüséges."

No bezzeg nem könyü hát a római plebánus terhe, ki pedig Krisztus képviselőjének tartja magát.

Hanem a ki ő szentsége seregébe beáll önkéntesnek, a már aztán csakugyan megérdemli a szent atya gyönyörüséges igáját.

Sziporka.

Báró Nyalafánti megcsókolta a szobaleányt, s midőn ez tettetné magát, mintha kiakarna a báró karjaiból bontakozni .. azt mondja a báró: Te Náni! hadd csókoljalak meg még egyszer, hidd el sokkal édesebb a tied mint a feleségemé.

Ugy-e? viszonzá Náni — mondta ezt már nekem más is.

Adoma.

Szokása volt az egyszeri barátnak szónoklat közben a kathedrát öklével ütni verni, ha tüzbe jött.

Péter és Pál napja következett, midőn nagyon kiszokott magáért tenni a barát.

Valamelyik csintalan diák az ünnep előtt a kathedrára teritett posztó alá apró gömbölyü szegeket rakott hegyivel felfelé.

Elkezd a barát predikálni s mind inkább inkább tüzbe jövén mondja:

„Ja meine Christen, der heilige Peter und Paul ... s itt nagyot üt öklével a pulpitusra... ach ... sein verfluchte spitzpuben ... kiálta a barát kezét rázva.

Ludas Matyi magánsürgönyei.

Bécs, aug. 6. Jelenleg fontos diplomatiai alkudozások folynak Bécs és Karlsbad között. Kuhn közöshadügyminiszter, sürgönyt intézett Horváth igazságügyminiszter urhoz, ki jelenleg a karlsbádi fürdőben fogadja a tömérdek bizalmi szavazatokat, hogy Ludas Matyi haladék nélkül való Váczra szállittatása végett nem kiván e katonai assistentiát a közöshadseregből. Ha igen, meg adja haladék nélkül.

Karlsbad, aug. 7. Horváth Bódi Magyarország alkotmányos igazságügyminisztere visszautasitja Kuhn közöshadügyminiszter azon ajánlatát, hogy Ludas Matyi haladék nélkül Váczra leendő deportáltása végett a közöshadsereg vétessék igénybe . . a nagy reformer elégnek tartja az executióra a magyar hadcsapatokat is.

Páris, aug. 8. Napoleon diplomatiai sürgönyt intézett az europai nagy hatalmakhoz, hogy Ludas Matyi haladék nélkül Váczra leendő szállitatásába bele ne avatkozzanak.

Berlin, aug. 9. Az osztrák-magyar kiegyezést nagy veszély fenyegeti. Karlsbad és Bécs között a diplomatiai összveköttetés megszszakadt, minek következtében Ludas Matyi Váczra szállittatik haladék nélkül.

Zombor, aug. 10. Tegnap éjjel gróf Rádai Gida királyi biztos 24 pandurjával egyetemben Macsvánszki által elfogatott. Az egész város majd meg pukkad a hahotában.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Gábor diáknak Szabadkán: Ha pater Major a szerint classifikál, a mint a tanuló jobb vagy balpárti és a jégesőért is a balpártot okolja ... akkor Major pater csakugyan nem tanár, hanem igazán nagy szamár.

Csabának: Szivesen nyitunk tért szellemi müködésének, kopogtasson be ön minél gyakrabban, majd meg lássa eltalálja mind a hangot mind az irályt. A „japáni levelek", fonynyadtak, mi nem csoda, mert hát bizony nagy a forróság.

Reszelőnek:

Bárkinek orra alá Reszelőm ! tormát ha reszelnél :
Tartsd meg a formát hexameternél, pentameternél.

Köznapi történet.

Duna-Földvár városában —
Jobboldalnak tanácsában
Elhatároztatott légyen :
Korteskedésnek nincs vége
Mig birja a gyomor s gége
Minden ember részeg légyen.
S ha bár a has ki is fakad :
A potyabor meg nem marad.

Rajzoló : **Virághegyi** | Felelős szerkesztő . **Bényei István**. Kiadó-tulajdonos : **Mészáros Károly**. | Metsző : **Huszka**.

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.